

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/132/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117250600
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:6117250600.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcov: 1/ X.. S. U., nar. XX.XX.XXXX, 2/ S. U., nar. XX.XX.XXXX a 3/ C. U., nar. XX.XX.XXXX, všetci traja bytom R. K. nad C., H. XXXX/X, všetci zastúpení: JUDr. Martin Bicko, advokát so sídlom Považská Bystrica, Dukelská 972/7, proti žalovaným: 1/ T. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. D. XXX, zastúpenému: JUDr. Vladimír Fraňo, LL.M., advokát so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Haškova 18, 2/ KOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, zastúpenému: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8/A, o zaplatenie príslušenstva vo výške 1.928,90 eur, na odvolanie žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 10C/26/2018-169 zo dňa 16. apríla 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcom 1/,2/,3/ **p r i z n á v a** spoločne a nerozdielne voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovaným 1/,2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom 1/, 2/ a 3/ úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 16.736,33 € od 14.08.2015 do 23.11.2017, do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že splnením povinnosti jedného z nich zaniká v tomto rozsahu povinnosť druhého. Žalobcom 1/,2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca si návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeného Okresnému súdu Banská Bystrica uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 1.928,90 eur na tom základe, že žalovaní boli rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 7C/151/2008-294- zo dňa 15.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co/810/2014-396- zaviazaní zaplatiť žalobcom trovy právneho zastúpenia vo výške 16.736,33 eur a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 7C/151/2008-294- nadobudol právoplatnosť dňa 11.03.2014 a vykonateľnosť dňa 13.08.2015, čím sa stal spôsobilým exekučným titulom. Žalovaní si povinnosť v stanovenej lehote nespĺnili, preto dňa 21.09.2015 podali návrh na vykonanie exekúcie. Nakoľko do podania návrhu nedošlo k úhrade pohľadávky, žalovaní sú v omeškanií zo zapletením odo dňa 14.08.2015. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel a vydal dňa 23.02.2018 platobný rozkaz č. k. 7Up/500/2017, ktorým uložil žalovaným povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 16.736,33 € od 14.08.2015 do 23.11.2017 a nahradiť trovy konania. Proti tomuto platobnému rozkazu doručil v zákonnej lehote odpor žalovaný 1/, v ktorom uviedol, že neuznáva nárok žalobcov v celom rozsahu.

3. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozsudkom č. k. 7C/151/2008-294- zo dňa 15.01.2014 rozhodol tak, že výrokom I. konanie v časti o uloženie povinnosti žalovanému 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi 1/ sumu vo výške 16.292,24 €, žalobcovi 2/ sumu vo výške 8.146,28 € a žalobcovi 3/ sumu vo výške 17.108,64 € spoločne a nerozdielne zastavil; výrokom II. zaviazal žalovaného 1/ a 2/ zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi 1/ nemajetkovú ujmu vo výške 70.000,- €, do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že splnením povinnosti jedným z nich zaniká v tomto rozsahu povinnosť druhého; výrokom III. zaviazal žalovaného 1/ a 2/ zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi 2/ nemajetkovú ujmu vo výške 100.000,- €, do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že splnením povinnosti jedným z nich zaniká v tomto rozsahu povinnosť druhého; výrokom IV. zaviazal žalovaného 1/ a 2/ zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi 3/ nemajetkovú ujmu vo výške 100.000,- €, do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že splnením povinnosti jedným z nich zaniká v tomto rozsahu povinnosť druhého; výrokom V. žalobu vo zvyšnej časti zamietol a výrokom VI. uložil žalovaným 1/ a 2/ zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi 1/, 2/ a 3/ náhradu trov konania vo výške 16.736,33 € k rukám právneho zástupcu žalobcov 1/, 2/ a 3/ JUDr. Tibora Bicku, advokáta, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že splnením povinnosti jedným z nich zaniká v tomto rozsahu povinnosť druhého. Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co/810/2014-396- zo dňa 07.07.2015 bol rozsudok prvostupňového súdu v napadnutých výrokoch II., III., IV. a VI. potvrdený s tým, že uložené povinnosti sú povinní splniť žalovaný 1/ a 2/. Zároveň boli žalovaní zviazaní zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania žalobcov vo výške 1.100,11 €, advokátovi JUDr. Tiborovi Bickovi, do troch dní. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Cdo/117/2017-540- zo dňa 18.10.2018, bolo dovolanie žalovaného 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne 6Co/810/2014-396- zo dňa 07.07.2015 odmietnuté.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 559 ods. 1,2, §517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že mal za preukázané, že zo strany žalovaného 1/ ani žalovaného 2/ nedošlo k dobrovoľnému splneniu povinnosti, na základe čoho žalobcovia doručili súdnemu exekútorovi JUDr. Márii Krasňanovej, návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy vo výške 17.836,44, ktorá pozostávala z trov prvostupňového konania (16.736,33 €) a trov odvolacieho konania (1.100,11 €). Dňa 30.09.2015 vydal Okresný súd Nové Mesto nad Váhom poverenie č. 05304059740 na vymoženie sumy vo výške 17.836,44 €. Žalobcovia si v tomto konaní uplatnili nárok na úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 16.736,33 € od 14.08.2015, čo je deň po vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 7C/151/2008-294- zo dňa 15.01.2014, ktorým boli o. i. žalovaný 1/ a 2/ zviazaní spoločne a nerozdielne na úhradu trov konania vo výške 16.736,33 €. Žalobcovia žiadajú priznať úrok z omeškania do dňa 23.11.2017, t. j. do dňa spísania žalobného návrhu. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že dlh zaniká jeho splnením, pričom žalovaní/dlžníci boli povinní dlh splniť riadne a včas. Ak teda žalovaní/dlžníci plnenie neposkytli v posledný deň splatnosti dlhu, dostali sa do omeškania a ak ide o plnenie peňažného dlhu, žalobcovia/veritelia majú právo požadovať od žalovaných/dlžníkov popri plnení aj úroky z omeškania. Čas splnenia bol určený v rozhodnutí Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 7C/151/2008-294- zo dňa 15.01.2014 (15 dní od právoplatnosti rozsudku) a teda k omeškaniu žalovaných ako dlžníkov došlo uplynutím tejto lehoty na splnenie povinnosti. Je zrejme, že žalovaní sa dostali s plnením do omeškania, keď napriek právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu súdu, nedošlo k dobrovoľnému splneniu peňažného dlhu. Žalobcovia tak správne odvodzovali svoj nárok na zaplatenie príslušenstva (úrokov z omeškania) z pohľadávky, ktorú majú na základe rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 7C/151/2008-294- zo dňa 15.01.2014, právoplatného dňa 11.03.2014 a vykonateľného dňa 13.08.2015. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. súd prvej inštancie teda priznal žalobcom úrok z omeškania, ktorý je v medziach zákonného úroku z omeškania, t. j. vo výške 5,05 % ročne. Žalobcom tak súd priznal úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 16.736,33 € od 14.08.2015 do 23.11.2017. Žalovaní v konaní namietali, že súd nie je oprávnený uložiť žalovaným povinnosť splniť záväzok spoločne a nerozdielne, prípadne, že zviazaný by mal byť výlučne žalovaný 2/. Súd sa týmito námietkami nezaoberal, nakoľko o týchto námietkach bolo v predchádzajúcich konaniach (7C/151/2008, 6Co/810/2014, 12Er/1092/2015 ako aj 12Er/1258/2015) viackrát rozhodnuté, pričom súd odkazuje na odôvodnenie týchto rozhodnutí, s ktorými sa plne stotožňuje a zároveň konštatuje, že tieto rozhodnutia sú stranám sporu známe, nakoľko boli účastníkmi týchto konaní.

5. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešným žalobcom priznal nárok na ich náhradu v plnom rozsahu.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 2/, ktorý namietal odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ a h/ CSP . Žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že návrh žalobcov na vydanie platobného rozkazu je zmätočný, minimálne v časti petitu nesprávny, pričom súd prvej inštancie vady zhodil takým spôsobom, že rozhodol v rozpore so zásadou zákazu rozhodovať ultra petitum. Z textu žaloby je zrejmé, že žalobcovia hovoria o žalovanom 1/,2/, ale v texte petitu už spomínajú len bližšie neurčeného odporcu. Petit žaloby je v rozpore s textom žaloby, je neurčitý a zmätočný. Zrejma je aj nesprávnosť výroku súdu prvej inštancie, keď žalobcovia sa v petite žaloby domáhajú sumy 1 928,90 eur, ktorú sumu uvádza aj súd prvej inštancie v odseku 1, ale vo výroku napadnutého rozsudku sa uvádza suma: úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 16 736,33 eur od 14.08.2015 do 23.11.2017, čo v číselnom vyjadrení predstavuje sumu 1 926,56 eur.

7. Žalobcovia sa k odvolaniu žalovaného 2/ písomne vyjadrili tak, že je nedôvodné. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a zo strany žalovaného 2/ ide len o pokus oddialiť plnenie, ktoré malo sčasti kompenzovať ľudský život. Tvrdenia uvádzané v odvolaní už boli prezentované i v prvoinštančnom konaní. Žiadali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a uplatnili si trovy odvolacieho konania.

8. Žalovaný 1/ sa k odvolaniu žalovaného 2/ písomne vyjadril tak, že zotrváva na doterajších stanoviskách. Podľa jeho názoru povinnosť plniť mala byť uložená len žalovanému 2/, u ktorého mal žalovaný 1/ uzavreté povinné zmluvné poistenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v čase nehody.

9. Žalobcovia 1/ ,2/ sa k vyjadreniu žalovaného 1/ písomne vyjadrili tak, že súd prvej inštancie sa s tam uvedenými tvrdeniami vysporiadal a žiadali, aby odvolací súd odvolanie žalovaného 1/ zamietol.

10. Ďalšie písomné vyjadrenia podané neboli.

11. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

12. Podľa § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalovaného 2/ nariaďovať pojednávanie.

13. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdiť.

14. Žalovaný odvolanie odôvodnil existenciou inej vady, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP) a z toho vyplývajúceho nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na všetky pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody, avšak vždy len za predpokladu, že tieto pochybenia mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zvyčajne pôjde o prípady nesprávne realizovanej mandukčnej povinnosti súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu, vypočutie svedka bez jeho poučenia o práve odoprieť výpoveď a podobne) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu.

16. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

17. Odvolacia námietka žalovaného 2/ spočíva výlučne v tom, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci v rozpore so zákazom rozhodovať tzv. „ultra petitum“, teda priznal žalobcom viac, ako sa v skutočnosti domáhali. Svoju námietku odôvodnil jednak rozporom medzi textom žaloby žalobcov 1/,2/ a formuláciou

jej petitu (v texte žaloby sa spomínajú žalobcovia 1/,2/, v petite len jeden „odporca“) ako i rozporom medzi sumou, žalovanou v žalobe (1 928,90 eur) a sumou, priznanou súdom prvej inštancie (1926,56 eur).

18. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia 1/,2/,3/ podali návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní vo forme elektronického formulára podľa zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní. V časti C formulára sú jasne, riadne a úplne označení žalovaní 1/ a 2/. V časti D: Uplatňovaný peňažný nárok je popísaný druh nároku ako úrok z omeškania v percentuálnej sadzbe 5,05 % ročne zo sumy 100 000,- eur od 14.08.2015 do 23.11.2017. Návrh obsahuje popis skutkových okolností, podľa ktorého žalovaní 1/,2/ boli rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 7C/151/2008-294- zo dňa 15.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/810/2014-396 zaviazaní zaplatiť žalobcom trovy právneho zastúpenia 16.736,33 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 11.03.2014 a vykonateľnosť 13.08.2015, čím sa stal exekučným titulom. Podľa žaloby žalovaní 1/,2/ svoju povinnosť v stanovenej lehote nespĺnili, preto žalobcovia podali návrh na vykonanie exekúcie. Exekučný súd vydal dňa 03.02.2016 poverenie pre súdneho exekútora, exekúcia sa vedie pod sp.zn. EX 415/2015. Keďže žalovaní ku dňu podania návrhu dobrovoľne nič neuhradili a ani v exekúcii nebolo nič vymožené, žalovaní sú od 14.08.2015 v omeškani s úhradou pohľadávky. Na základe zákonných ustanovení je sadzba úrokov z omeškania 5,05 % ročne, „odporca“ je v omeškani od 14.08.2015 do zaplataenia, pričom výška úrokov ku dňu podania návrhu je 1 928,90 eur. Na základe uvedeného žiadali, aby súd uložil „odporcovi“ zaplatiť „navrhovateľovi“ sumu 1 928,90 eur a trovy konania. V časti formuláru: Spôsob, akým sú žalovaní povinní plniť, žalobcovia uviedli spoločne a nerozdielne.

19. Okresný súd Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania vydal dňa 23.02.2018 platobný rozkaz, ktorým uložil žalovaným povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 16.736,33 € od 14.08.2015 do 23.11.2017 a nahradiť trovy konania. Proti tomuto platobnému rozkazu doručil v zákonnej lehote odpor žalovaný 1/, v ktorom uviedol, že neuznáva nárok žalobcov v celom rozsahu. Keďže žalobcovia podali návrh na pokračovanie v konaní, vec bola postúpená na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, ktorý súd vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že žalovaní 1/,2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom 1/, 2/ a 3/ úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 16.736,33 € od 14.08.2015 do 23.11.2017, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

20. Podľa § 124 ods. 1 CSP každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

21. Podľa § 127 ods. 1 ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis.

22. Podľa § 132 ods. 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

23. Podľa záverov nálezu Ústavného súdu SR I. ÚS 192/2015 zo dňa 07.10.2015 prvoradou úlohou všeobecných súdov a zmyslom občianskeho súdneho konania je nachádzanie (hľadanie) hmotného práva a spravodlivé riešenie sporov medzi účastníkmi... Žalobný petit musí byť úplný, určitý a zrozumiteľný.... S ohľadom na určitosť petitu ide o to, do akej miery môže súd petit modifikovať, resp. do akej miery je povinný doslova petit prevziať vzhľadom na dispozičnú zásadu, ktorá je modifikovaná zásadou oficiality a princípom „iura novt curia“ (súd pozná právo).... Ústavný súd SR zdôraznil, že zložky návrhu, t. j. petit aj jeho odôvodnenie, je nevyhnutné vnímať a posudzovať v ich vzájomnom súzvuku a jednote ako zložky jednoliateho celku, ... pričom vyvstáva požiadavka, aby všeobecný súd pri posudzovaní náležitostí podania nepristupoval k jeho hodnoteniu iba otrocky formalisticky z hľadiska výpočtu a kontroly jednotlivých jeho formálnych náležitostí (označenie súdu, označenie účastníkov konania, petit, odôvodnenie, označenie dôkazov, dátum, podpis s pod.), ale aby ich splnenie posudzoval s prihliadnutím na znenie podania ako celku, ktorého jednotlivé elementy sa navzájom dopĺňajú (napr. ak je označenie sídla odporcu uvedené iba v odôvodnení podania, nie však aj v jeho záhlaví, súd nebude vyzývať účastníka pod hrozbou nekonania o jeho podaní na odstránenie tohto, z hľadiska štruktúry podania formálneho nedostatku a pod.). ... Petit návrhu musí byť presný, určitý a zrozumiteľný, aby súd vedel, o čom má konať a rozhodnúť, avšak tak, ako už ústavný súd uviedol,

každý návrh je nevyhnutné v okolnostiach danej veci posudzovať ako celok, pretože žalobný nárok netvorí len obsah petitu (to, čo je žiadané), ale i jeho skutkové odôvodnenie. Nepochybné presný, určitý a zrozumiteľný petit nie je vyjadrením iba formálnych náležitostí návrhu na začatie konania, ale je aj nevyhnutným predpokladom toho, aby súdne rozhodnutie bolo (z materiálneho hľadiska) vykonateľné a aby nastali právne účinky, ktoré navrhovateľ sledoval podaním návrhu na začatie konania, a motívy, dosiahnutie ktorých navrhovateľ vyjadril a zdôvodnil aj v odôvodnení svojho návrhu. Pretože iba súd, ktorý pozná právo, rozhoduje o tom, ako bude výrok jeho rozhodnutia formulovaný, aby bol aj materiálne vykonateľný, takže návrhom navrhovateľa na znenie tohto výroku nie je viazaný, avšak pri formulácii výroku rozhodnutia súd dbá na to, aby z obsahového hľadiska celého návrhu vyjadroval to, čoho sa navrhovateľ návrhom na začatie konania domáhal. Ústavný súd uzavrel, že žaloba je procesný úkon, ktorým sa žalobca obracia na súd s návrhom, aby o jeho určitom práve proti určitému žalovanému autoritatívne rozhodol; predmetom žaloby je tzv. žalobný nárok, ktorého formulácia musí vyplývať z jej obsahu a musí sa opierať o určitý právny dôvod vyplývajúci zo súhrnu tvrdených skutočností.

24. Na aplikovateľnosti daných záverov ústavného súdu podľa názoru odvolacieho súdu nič nemení ani nová právna úprava účinná od 01.07.2016 - Civilný sporový poriadok, ktorý žalobný návrh - petit - vyžaduje ako povinnú náležitosť návrhu. Ide tu o určitý posun smerujúci k formalizácii sporového konania. „Žalobný návrh musí byť jasný, zrozumiteľný a presne formulovaný. Žaloba je však procesný úkon strany, ktorý treba posudzovať ako každé podanie podľa obsahu. To znamená, že za žalobný nárok, teda predmet konania, nemožno považovať iba žalobný návrh, ale aj jeho skutkové odôvodnenie, čo spolu so žalobným návrhom vymedzuje predmet žaloby. Žalobca preto musí svoj nárok presne vyjadriť tak, aby bola splnená požiadavka materiálnej vykonateľnosti rozsudku. Tá je splnená vtedy, ak je možné žalobný petit prevziať do výroku rozsudku vykonať niektorým zo spôsobov výkonu exekúcie ... Preto neprimeraný formalizmus pri posudzovaní procesných úkonov strán sporu a prílišný tlak na doplnenie takých náležitostí do procesných úkonov, ktoré nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu.“ (doc. JUDr. Marek Števec, PhD., doc. JUDr. Svetlana Ficová, CSc., JUDr. Jana Baricová, JUDr. Soňa Mesiarkinová, JUDr. Jana Bajánková, JUDr. Marek Tomašovič, PhD. a kolektív: Civilný sporový poriadok, Komentár, C.H.Beck, 2016, str. 487).

25. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že žalobcovia vo svojom návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní dostatočne zrozumiteľne uviedli, že sa vo vzťahu k dvom žalovaným 1/,2/, ktorých riadne označili, domáhajú spoločne a nerozdielne zaplata úroku z omeškania v sadzbe 5,05 % ročne zo sumy priznanej náhrady trov konania 16 736,33 eur od 14.08.2015 do dňa podania návrhu (23.11.2017). Na uvedenom nič nemení ani označenie žalovaných 1/,2/ žalobcami v niektorej z častí návrhu pojmom „odporca“, chyba v písaní v časti návrhu D úrok z omeškania v percentuálnej sadzbe 5,05 % ročne zo sumy 100 000,- eur od 14.08.2015 do 23.11.2017, a ani chyba žalobcov v počítaní pri číselnom vyjadrení nároku, ako sa mylne domnieva odvolateľ, pretože z hľadiska obsahu návrhu (§ 124 ods. 1 CSP) je zrejme, jasné a nepochybné, čoho sa žalobcovia v súdnom konaní domáhajú (úrokov z omeškania 5,05 % ročne z už skôr, v inom konaní, súdom právoplatne priznanej sumy 16 736,33 eur od 14.08.2015 do 23.11.2017, ktoré navrhujú, aby im žalovaní 1/,2/ uhradili spoločne a nerozdielne). Požiadavka zákonodarcu vyjadrená v § 132 ods. 1 CSP nedáva základ pre prísne formalistické poňatie petitu žaloby ako ho chápe žalovaný 2/, keď v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.09.2002 sp.zn. IV. ÚS 1/02 prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania nie je v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu.

26. Pokiaľ teda súd prvej inštancie o tomto popísanom nároku žalobcov konal a rozhodol tak, že zaviazal žalovaných 1/,2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom 1/, 2/, 3/ úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 16.736,33 € od 14.08.2015 do 23.11.2017, konal v súlade so zákonom a neprekročil rámec návrhu. Odvolací súd pre úplnosť podotýka, že v tomto smere odvolacia námietka žalovaného 2/ neobstojí ani z hľadiska logickej argumentácie, keď žalovaný 2/ tvrdí, že súd prvej inštancie priznal žalobcom viac, ako im patrilo. Žalobcovia 1/,2/,3/ uplatnený nárok (zrejme v dôsledku chyby v počítaní) v žalobe vyčíslili na sumu 1 928,90 eur a žalovaný 2/ v odvolaní sám číselne vyjadril nárok priznaný súdom prvej inštancie na sumu 1 926,56 eur, teda dokonca menej, ako si žalobcovia podľa názoru odvolateľa uplatnili.

27. Na základe vyššie uvedených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie ako aj postup súdu prvej inštancie v konaní, ktorý rozhodnutiu predchádzal, bol vecne správny, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

28. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal nárok na ich náhradu žalobcom 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne voči odvolateľovi, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní v celom rozsahu.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).